

زرکش، مشهدقلی، نوده، حجت، نوید، فدک، کوی امیرالمؤمنین^(ع)، هدایت، اینارگران، قدس، ابوطالب، هنرور، سمزقند، آیت...، عبادی، شهیدفرامرز عباسی، بهاران، خین عرب، اسماعیل آباد، کارخانه‌قند، عبدالمطلب، شفا، شهیدمطهری، عامل، حسین‌یاشی، کاشانی

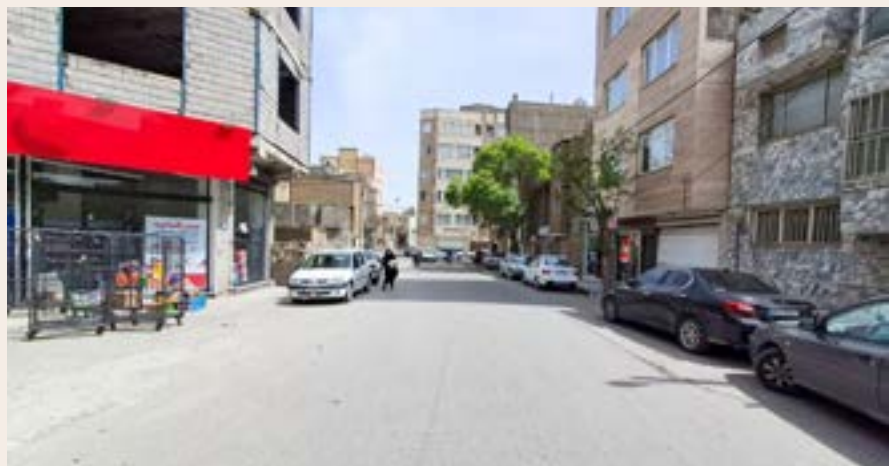
محلات منطقه‌ها

احمدآباد، راهنمایی، فلسطین، سجاد، آبکوه، ارشاد، صاحب‌الزمان^(ع)، سعدآباد، شهیدکلاهدوز، گوهرشاد، کوی دکتر

مسجد ابوالفضلی که قدمتی صدساله دارد، سال ۱۳۹۰ به همت اهالی و خیران بازسازی کامل شد. شیخ حسنعلی نخودکی از مشهورترین امامان جماعت این مسجد در هشتاد سال قبل بوده است.

وسط خیابان، درخت توت‌تناوری قرار دارد. عده‌ای به دنبال قطع درخت و بازکردن خیابان بودند. اما چون این درخت تنها نماد هویتی باقی مانده از قدیم بوده، تا امروز حفظ شده است.

نشانه‌های مانده از قلعه نخودک

حسین برادران فرا خیابان ابوطالب ۵۷ (حسینی تبار) در جریان توسعه و مسکونی شدن زمین‌های کشاورزی، سی سال قبل و بعد از الحاق این محدوده به شهر کشیده شده است. این محدوده تقریباً پنجاه سال پیش، جزوی از روستایا مزرعه نخودک بوده است. مهدی سیدی در کتاب «جغرافیای تاریخی شهر مشهد»، محل قرار گرفتن «قلعه نخودک» را داخل «ابوطالب ۵۷» می‌داند. در مزارع قدیم، قلعه، مکان زندگی کشاورزان و رعایای مشغول به کار در مزرعه بوده و آن‌ها با زن و فرزند خود در این مکان ساکن می‌شدند.

ابوطالب ۵۷
محله اینارگران

علی ظهوریان که سال ۱۳۴۵ در همین خیابان به دنیا آمده، از دست اندرکاران ساخت مسجد محل در سال ۱۳۹۰ است و می‌گوید: درست زمانی که پول بازسازی تمام شد و مجبور شدیم کارگزاران را مرخص کنیم، یک خیر، ۵ میلیون تومان را وقف ساخت مسجد کرد.

کنار مسجد، در فلزی و کوچک قدیمی‌ای قرار دارد. این در، ورودی خانه‌ای بوده که مرحوم شیخ حسنعلی نخودکی سال‌های پایانی عمر خود را در آن زندگی کرده است.

در خیابان شهید موسوی تبار ۱۶ زمین رها شده بزرگی قرار دارد که به پاتوق معتادان و مکان رها کردن آشغال و نخاله‌های ساختمانی تبدیل شده است.